

rando de la movrado de turbino, k sur kiu agas la fluido. 3 La plata parto de remilo, per kiu la remisto agas sur la akvon. 4 Ĉiu ekstrema membro de helico. ~l (ntr). 1 Movigi kun bruo k ŝpruco en akvo, p.p. ~o. 2 (f) Malkvietigi akvon per piedoj aŭ manoj: *buboj ~is en la stralkanalon*. 3 (Ev.) Pagaji. ~rado. Rado provizita per ~oj k uzata aŭ por transdoni al maŝino la movon liveritan de akvofalo (kiel en akvomuelilo), aŭ por movi aparaton, farante puŝon kontraŭ akvomaso (kiel en radŝipo).

paduso ☞. Arbeti el sama fam. kiel la merizarbo, kun ovalaj sed pintaj folioj, k longaj panikloj da blankaj, forte odorantaj floroj; la fruktoj, nigraj, pizograndaj, estas ne tute bongustaj, sed mangleblaj (= grapolcerizujo). (*Prunus padus*).

pagajo ALD: la ~o povas esti simpla (kun unu padelo) aŭ duobla (kun du padeloj). ~l (ntr). Remi per ~o.

pakto ☞. Aparte grava internacia kontrakto: la ~o de la Ligo de Nacioj.

paleolitiko. Prahistoria epoko, koincidanta proksimume kun la kvaternara, k karakterizita per la fabriko de ilaro el nepoluritaj ŝtonoj, kiujn la homoj displitigis aŭ per fajro, aŭ per frapo, aŭ per premo. Kp AŬRIGNACIO, MAGDALENIO, SOLUTREO.

palptacio ☞. Malsana, tro rapida aŭ tro forta korbato: *senti ~ojn*.

pampelmuso ☞. Speco de dikŝela orango, frukto de ~arbo; la fruktoŝelo estas uzata konfita. ~arbo. Arbo el Malajlando aŭ Hindujo (*Citrus decumana*).

paneo ANST 1 ☞ Provizora haltigo de ŝipo per velmanovro. 2 ☞ Akcidenta nefunkciado de aparato: ~o de motoro, de radiofono. 3 Akcidenta halto de motorveturilo. ~l (ntr). ☞. Arangi la velojn, ne brailante ilin, por ke la ŝipo haltu iom da tempo. 2 ☞ Halti pro ~o.

Panelo ALD 2 Longa plato, troviĝanta antaŭ la kondukisto de aŭtomobilo, sub la ventŝirmilo, k entenananta la diversajn cifereblajn, la ŝaltilojn ktp. 3 Analoga plato, ofte el ebonito, sur kiu troviĝas la diversaj reguliloj de radiofono, aŭ de similaj aparatoj. 4 Longa, iom larĝa

peco de tolo, enkadrigita per lignaj stangetoj, sur kiu estas pentritaj reklamoj, sloganoj aŭ bildoj, k kiun oni fiksis antaŭ la publiko (sur fasado, aŭtomobilo ktp).

pankraco. Atletika konkurso, kombinanta la lukton k la bokson.

pansl (tr) ☞. Meti sur vundon iajn substancojn, por purigi, kuraci k ŝirmi ĝin kontraŭ eksteraj infektaĵoj. ~ajo. Ĉio, kion oni uzas por ~i. Kp BANDAĜO.

paralakso ☞. Angulo, sub kiu oni vidus de astro la radiuson de la Tero; la angulo inter observanto, astro k la Tercentro.

paranojo ☞. Psikozo, karakterizita per sistemigita deliro, sufiĉe kohera, kiu tamen povas koncerni nur limigitan temon, lasante normala la menskapablon por la ordinara vivbezonoj: la ~uloj misinterpretas ĉiulagajn okazaĵojn en la senco de sia deliro, ĉu pri persekuliĝo, pri megalomanio, pri mistikeco aŭ pri hipokondrio.

parapeto ANST (forigu la sencon l.).

parazitologio ☞. Scienco pri la parazitaj de la homo.

pareo. Peco el katuno, kun grandaj blankaj desegnoj, kiun la indiĝenoj de Tahiti k de la najbaraj insuloj drapiras ĉirkaŭ la lumbo aŭ la korpo. Kp SARIO.

parenkimo ☞. Planta histo, el maldikvandaj, rondecas vivaj ĉeloj, el kiu konsistas grandparte la karno de molaj fruktoj, la medolo de tigoj ks.

parietalo ☞. Pli bona formo, ol parietosto.

paronomazio (G). Sonfiguro, konsistanta en la proksimigo de du sonsimilaj vortoj, ekz-e en « ordo bezonas ordonon » aŭ « post festo venas fasto ».

partikulara. Adj. karakterizanta homon, sektion, partion, popolon, kiu kulturas, flegas k emfazas ĉion, kio apartigas ĝin disde la najbara, prefere al tio, kio estas komuna al ambaŭ. ~ismo ☞. Strebo de partio aŭ minoritato al plej granda kultura aŭ politika sendependeco, interne de ŝtato aŭ imperio. Kp AŬTONOMIO, IREDENTISMO.